

2015. augusztus 11.

Visszatért a 20-25 csomós szél. Partra szálltunk, hogy bejelentkezzünk a rendőrségen, mert bár már majdnem két hete az országban vagyunk, településen még nem jártunk. A jó hír az, hogy ismét olyan segítőkészséggel, barátsággal talákoztunk az itt élők részéről, ami a jeget is megolvasztja. A rossz hír az, hogy végre meg tudtuk nézni a jégjelentést és csak hüledeztünk. Egyenlőre az alternatívákat mérlegeljük, de a helyzet cseppet sem biztató.

2015. augusztus 12-13

A következő két napot Rolute-ban töltöttük. Igyekeztünk kapcsolatot teremteni a külvilággal, bizakodóbban látni a jéghelyzetet és feltöltöttük a készleteinket. Ez utóbbi az üzemanyagra, a kenyérré és tojásra vonatkozott.

A rádiókról kiderült, hogy nagyobb a probléma, mint gondoltuk. A winlink egyszerűen törölte a postafiókunkat és a hozzáférésünket. Az okra még nem derült fény, bár ez a végeredmény szempontjából teljesen mindegy: nem működik és kész. Szerencsére van jó hír is! Megérkeztek az öbölbe a TÖBBIEK. Joggal merül fel a kérdés, hogy milyen többiek, és mi miért örülünk nekik annyira. 1. Mert vitorlázók. 2. Mert kedves ismerőseink. 3. Mert végre nem vagyunk egyedül. 4. Mert Ők is az Átjáróba készülnek. 5. És nem utolsó sorban: mert velünk ellentétben nekik van működő kommunikációs rendszerük és így időjárás valamint jégjelentésük is.

Vegyük őket sorra:

„Snowdragon 2”: egy 45 lábás alumínium hajó, amelynek a kapitánya Frances egy kb. 60 év körüli hölgy és általában egy másik fiatal hölgyel Kristina-val kettesben hajóznak. Most velük van Tibald is, aki egy walesi középiskolás fiú, valamint David, egy idősebb úr.

„Bagheera”: amelyik Erik hajója valamint úszó otthona és általában charter vendégeket visz. Most épp ketten utaznak vele. Erik 32 éves, hajóépítő mérnök s természetesen a hajóját (mely 40-60 centi jég feltörésre is alkalmas) maga tervezte. A test 12 mm vastag acélból készült.

„Salty”: egy kb. 65 lábás vas vitorlás, Carl és családja részére, ahol a családban az 5 és 4 éves lányok mellett van egy 17 hónapos kisfiú is. Az Ő hajójukon is van két vendég vitorlázó.

A „Tiama” nevű 40 lábás francia vas vitorlás ugyan csak másnap érkezett meg, de Resolute-ban el is maradt tőlünk. Ezen a hajón 4 idősebb úr van.

Hálával tartozunk a helyi szálloda vezetőjének Phil-nek, aki minden képzeletünket felülmúló módon figyelmes és segítőkész volt. Este közös vacsorán vettünk részt a többi hajóssal. Az ételek finomak voltak, de az este mégis Kristóf és az öt éves Capri románca miatt marad emlékezetes. „Daddy, I fall in love !”- mondta a kislány az apukájának, és Kristóf megkapta élete első, második.... szájra pusziját is.

2015. augusztus 14-15.

Úgy döntöttünk másnap tovább indulunk. Elvileg innen mi négyen együtt hajózunk tovább. A többieknek azonban délelőttre még akadt teendője, s úgy gondoltuk nem árt, ha mi mint legkisebb hajó, (amely eleve lassabban tud majd haladni) egy kicsit korábban indulunk. Így lesznek az utolsókból elsők. A következő két napon ugyanis jóval a többiek előtt hajóztunk és segíthettük őket a jég információkkal. No, meg a „jegesmaci” információkkal is, de ne szaladjunk ennyire előre. Ezen a napon volt ugyanis Kristóf hatodik születésnapja! A reggel a hajó feldíszítésével kezdődött. Szerencsére Kristóf rájött, hogy a csónak pumpája lufi fújásra is alkalmas, így csapatmunkában hamar elkészült a dekoráció. Azért, hogy közösen tudjunk reggelizni olyan dolog történt, mint még soha. Megálltunk a jégmező elején. Bent gőzölgött a 'ham and eggs' kint pedig úsztak a jégtáblák. Ez után következett az ajándékbontás: végre hozzá lehetett látni a Grönland óta velünk utazó Legó összerakásának. Közben a hajóval tovább indultunk, mert hosszú út várt ránk.

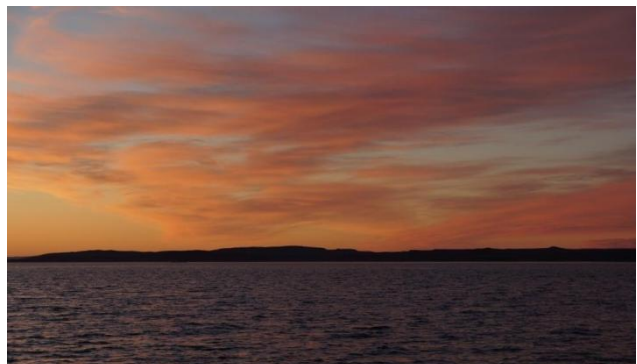
Mielőtt minden darab legó a helyére került volna jött a következő meglepetés. Miközben mi Kristóffal éppen a fedélzeten sütkéztünk, Zoli észrevett az egyik jégtáblán egy jegesmedvét! Miközben megpróbáltunk közelebb óvatoskodni, kiderült, hogy kicsit távolabb még egy anyamedve is van a bocsával. Egészen közlről láthattuk őket. Felejthetetlen élmény volt! Persze bármennyire is aranyosak, a puskát kézközbe helyeztük, és ez nem felesleges óvatosság.

Estére a torta is elkészült, és követve a tavalyi hagyományt, a trükkös gyertyákat az idén sem lehetett elfújni. Az éjszaka menetben telt, és olyasmit láttunk, amelyet az idei vitorlázásunkon még nem: naplementét! Eddig ugyanis folyamatosan világos volt, és a menetek határozták meg az időbeosztást.

Dél körül horgonyoztunk le egy öbölben. Itt hangzott el a következő párbeszéd: Kristóf: Apa, mik azok a fehér dolgok ott a parton? Zoli: Az? Az, fiam három jegesmedve! Békésen szunyókáltak. Ezzel 24 órán elül hat jegesmedvét láttunk. Délutánra a többi hajó is megérkezett, majd a Snowdragon 2-n összegyűlt minden hajó legénysége (gyerekekkel együtt 18 fő) és közelebb merészkedtünk a parthoz.

A jegesmedvéket nem különösebben érdekeltük, ők békésen aludtak tovább.

